

Aatto Silventoinen: Hiljaa hyvä tulee

Punkaharjun Särkilahden kylässä varttunut Aatto Silventoinen lähti 1960-luvun lopulla Super Majorilla ja Nuffieldilla talviseen puutavaran metsäajoon ja kesäiseen paperipuun kuorintaan. Nuorukaisen mielessä tuolloin tuskin parikymmentä henkeä työllistävä metsäalan täyden palvelun yrityksen luominen ja johtaminen.

Tänä päivänä Aatto Silventoisen perustamassa yrityksessä on seitsemän metsäkonetta, neljä puutavara-autoa ja kesäisin Saimaan aaltoja halkova hinaaja. Vastuu yhtiön pyörittämisestä on jo siirretty vävyllle, Kimmo Honkaselle. Parhaimpina vuosina puuta on kaadettu ja kuljetettu 440.000 kuution verran alueen tehtaille. Tässä puumäärässä on mukana omien koneiden lisäksi toinen mokoma Silventoisen työllistämiä alueen muita urakoitsijoita. Viime vuonna laman kuritettua alaa, korjattu puumäärä jäi 300.000 motin tietämiin.

Harkitut investoinnit

Valmetin Terran, Volvon Pikku-Nallen ja Kockumin kautta Aatto Silventoinen päätyi vuonna 1985 ensimmäiseen Ponsen koneeseen.

- Me puunasimme ja fiksasimme vaihtokoneitamme todella huolella, sillä Vidgrenin Einari oli tulossa tekemään kauppoja uudesta metsäkoneesta. Mutta paikalle saavuttuaan Einari vaan vilkaisi tuvan ikkunasta pihalla seisovaa konetta ja löi kaupat lukkoon, muistelee Aatto Silventoinen ensimmäistä Ponsse-kauppaansa.

Jatkossa yrityksen on ostettu noin 25 uutta metsäkonetta, mutta useimmat kaupat on kilpailutettu, jotta pysyttäisiin selvillä alan tarjonnasta ja kustannus-hyötysuhteesta. Yritystä on kasvatettu koko ajan, mutta harkitusti. Tätä nykyä tutkimuksen ja mietinnän alla on energiapuun korjuun mahdollisimman kustannustehokas korjuu. Kokeiluja muutamalla koneella on jo tehty ja Kaukaan lämpövoimalan vaatima hakemäärä vaatii onnistuneiden ratkaisujen löytämistä varsin pian.

Metsäkonetekniikan kehittyminen on Aatto Silventoiselle tuttua. Siirtyminen maataloustraktorin vanerikopista ensimmäisen lasi-ikkunoilla ja lämmityslaitteella varustetun koneen Aatto muistelee olleen eräänlainen harppaus käyttäjämukavuudessa. Mitään suurta harppausta alalla ei ole tapahtunut, vaan kehitys on ollut paremminkin jatkuvaa pienten asioiden korjaamista ja parantamista.

Varsinaisen metsäkoneiden kehityksen Aatto näkee edelleen jatkuvaksi yhteiseksi kehitystyöksi. Mittalaitetekniikan ja ylipäänsä tietotekniikan mukaantulo metsäkoneisiin oli yhteistyöllä tehtyjen erehtymisten ja onnistumisten kautta saavutettu erinomainen lopputulos.

Paremmat koneet

- Jos 1970-luvulla joku olisi ajatellut käyttävänsä metsäkonetta ilman peruskunnostusta reilun 15.000 tunnin pintaan, moni olisi ihmetellyt asiaa. Tänä päivänä hyvin huollettu ja ammattikuskilla ollut metsäkone kestää ongelmitta 15.000 käyttötuntia, kiittelee Aatto koneiden kehitystä.

Silventoisen yrityksessä koneiden vaihtoiän alaraja on juuri 15.000 käyttötuntia, jonka jälkeen aletaan miettiä mahdollista koneen vaihtoa. Vaihtoon menneet koneet ovat päivitetynä löytäneet lähes poikkeuksetta uuden käyttäjän täysverisestä urakoinnista. Aatto Silventoinen korostaa hyvän huollon merkitystä menestyksekkäässä koneurakoinnissa. Nykykoneita on huollettava entistäkin tarkemmin ja puhtaudesta on pidettävä erityistä huolta, sillä lisääntynyt elektroniikkaa ja sähköventtiilit eivät siedä laiminlyöntejä eivätkä epäpuhtauksia.

- Kun hyvin huolletun koneen ohjaamossa on ammattilainen kuski, todennäköisyys huolettomaan työntekoon lisääntyy ratkaisevasti, tietää Aatto. Yritys huoltaa koneensa melko pitkälle omatoimisesti, mutta lähellä Punkasalmella on Ponssen valtuuttama huolto. Syitä konevalintaansa Aatto Silventoinen ei osaa yksilöidä, sillä metsäkoneen valinnassa nimenomaan kokonaisuus on ratkaisevan tärkeää. Kaiken on toimittava sutjakasti myynnistä huoltoon, ja aina uuteen konekauppaan saakka.

Mielenkiintoista työtä

Pisimpään Silventoisen yrityksessä metsäkonetta ajaneet miehet ovat olleet talossa jo yli 40 vuotta. Työntekijöiden vaihtuvuus on erittäin vähäistä, mistä Aatto Silventoinen on erittäin tyytyväinen. Työ osaavien ammattilaisten kanssa sujuu ja monet asiat saadaan ratkaistuksi ennen kuin niistä pääsee tulemaan ongelmia.

Oppilaitokset tarjoavat mielellään harjoittelijoita myös Silventoisen yritykselle. Opiskelijan perehdyttäminen vaativan koneen käyttöön sitoo kuitenkin yrityksen ammattilaisten resursseja melkoisesti. Jos vastavalmistuneet metsäkoneen kuljettajat sitoutuisivat työskentelemään yrityksessä, harjoittelupaikkojen saaminen varmasti helpottuisi. Koulujen ja yritysten välille olisi saatava nykyistä kattavampi sopimus toiminnan vastavuoroisuudesta. Silventoisen yritys on kouluttanut myös itse kuskeja alusta alkaen. Nämä opin ja ammatin saaneet ovat sitoutuneet tekemään työtä yhtiölle koulutustaan vastaan. Tämä molempia osapuolia hyödyttävä järjestelmä on Aatto Silventoisen mukaan kestävä menetelmä varautua tulevaisuuteen.

Suotuisaa kehitystä

Nykyistä puukauppaa Aatto pitää hyvänä verrattuna aikaisempien vuosien menetelmään. Vielä 1980 luvulla tehtaille saatettiin ajaa jopa kaksi vuotta vanhoja varastoja. Tämä systeemi aiheuttaa voimakasta vaihtelua niin hakuissa kuin tarjonnassakin, mikä rassasi sekä urakoitsijoita että metsänomistajia.

Silventoisen mukaan puukauppa on edelleenkin hieman liian syyspainotteista. Ympärivuotisesta ja tasaisesta kaupankäynnistä hyötyisivät pitkällä tähtäimellä kaikki toimijat metsänomistajaa, urakoitsijaa ja jalostajaa myöten.

Koko toiminta-aikansa UPM:lle puunkorjuuta tehnyt Silventoinen tekee puunkorjuun kokonaistoimituksena. Tämä tarkoittaa, että yritys saa UPM:ltä tiedot hakattavista leimikoista ja viikoittain tarkennetun tarpeen puutavaralajeista. Urakoitsijan ammattitaidon varaan jää parhaan mahdollisen logistiikan luominen käytössä olevien leimikkojen ja tehtaiden tarvitsemien puutavaralajien määrän välillä. Tehtaalla on oltava sopiva määrä haluttua puutavaraa sopivalla hetkellä. Välillä Aatosta tuntuu, että puutavaran suurin varasto on kumipyörien päällä.

Aaton kaupat Einarin kanssa eivät ole rajoittuneet pelkkiin koneisiin. 1990-luvun alussa vieremäläinen kantava tamma saapui punkaharjulaistalliin. Ja siitä se alkoi Silventoisten hevosharrastus. Tätä nykyä tallissa on kymmenkunta hevosta, joista valtaosa on lämminverisiä ravureita. Mukaan mahtuu jälkipolvien vastuulla oleva suomenhevosaursu ja vielä nuoremman polven poni. Aatto tunnustaa hevosten oleva oikeastaan ainut hänen harrastus. Jonkun verran tulee myös veneilyä ihan hupimielessä.

Kuvatekstit:

Tuula ja Aatto Silventoinen tietävät, mitä puunkorjuu on vaihtelevassa Järvi-Suomen maastossa.